

Pista Castell

À

El dia 27 del mes de juliol passat vaig fer una passejada nocturna pel parc del Castell per observar l'eclipsi lunar que s'havia anunciat -val a dir que no el vam poder veure perquè el cel estava emboirat- i hi vaig anar per l'accés que hi ha al carrer Circumval·lació, al costat d'on hi havia l'emblemàtica -pel que hi passava esportivament i socialment, no pas pel seu valor arquitectònic- pista Castell. Em va semblar un espai excessivament deixat, al centre de la ciutat. No vaig descobrir res de nou, però el punt de pausa que vaig tenir un divendres al vespre, lluny del brogit quotidià, m'ho va corroborar amb força.

Ara fa uns tres anys i mig que es va enderrocar el pavelló, construït cap a l'any 1966, que va ser la seu del Club Bàsquet Manresa, que havia arribat a jugar a la primera divisió estatal i va coincidir una temporada als anys setanta amb l'altre club manresà del qual és avui hereu el Baxi Manresa. Al moment en què es va fer l'enderroc, justificat perquè l'estructura estava molt malmesa i no es podia rehabilitar, es va anunciar que es deixava mínimament sanejat l'indret a l'espera de tenir un projecte definit que abastés també tot el parc, llargament reivindicat pels veïns sense que se n'hagi vist, almenys fins avui, cap moviment en ferm. Fins i tot recordo haver llegit a la premsa que es plantejaven col·locar-hi provisionalment unes cistelles de bàsquet per fer-les servir lliurement. Doncs d'això, de moment, res de res.

Ja sabem que a Manresa anem curts de pressupost i que les prioritats possiblement passen per altres accions urbanístiques, però crec que, com sempre i ja és tradició, no acabem mai bé les coses. Perquè es pot deixar, naturalment que sí, un espai en suspens, però almenys no s'ha de donar la imatge d'abandonament i deixadesa. A més a més, i tenint en compte que es troba en una part de la ciutat molt concorreguda, ben segur que aquelles cistelles que no hi van arribar a posar haguessin fet el seu servei i així s'hauria mantingut digne i molt més net el solar. I no crec que això fos gaire car. Per altra banda, no estaria de més que un plafó informatiu, com els que ja hi ha a d'altres llocs, recordés gràficament i per escrit, la història de la pista Castell. Conèixer el passat no és mai sobrer; al contrari, és una mostra de cultura i respecte a l'esforç dels que ho van construir.

Esperem que ara que entrem en un nou cicle electoral, els diversos partits hi pensin seriosament i facin alguna proposta en aquest sentit, i que aquesta es pugui realitzar a curt termini, és clar.

Imatge de la proposta "Pista poliesportiva de Puigterrà", impulsada per David Berenguer en els Pressupostos Participatius 2018.